

slag i den Retning, men Udvalget har ikke bestemt villet udtale sig om, hvor vidt Omordningen skulde gaa i denne Retning eller ikke; det har blot i Almindelighed foreslaaet at henvise Andragendet til Ministeren med den nævnte Opfordring. — Under Nr. 5 i Betænkningen omtales et Andragende fra en Gaardmandsenke i Svendborg Amt, hvori der oplyses et ganske eiendommeligt Forhold. Det har været umuligt at fatte nogen Beslutning om Optagelsen eller Ikke-Optagelsen af en Bei paa Regulativet for Kommunens offentlige Biveie af den Grund, at Sogneraadet ikke har kunnet blive beslutningsdygtigt i den paagjældende Sag, efter som Flertallet er interesseret i Sagen, hvilket ikke er saaledes at forstaa, at de ere interesserede paa Kommunens Vegne, men at de ere privat interesserede. At hele Sogneraadet er interesseret paa Kommunens Vegne, betragtes ikke som en Marsag til, at de paagjældende Medlemmer skulde være inhabile, men de ere det, fordi de ere privat interesserede. Man ser ikke rettere end, at der her er et Hul i Lovgivningen, og da der muligvis kan indtræffe lignende Tilfælde med Hensyn til andre kommunale Raad, har man troet at burde foreslaa, at denne Sag henvises til Indenrigsministeren med Opfordring til at søge denne Mangel afhjulpen ad Lovgivningsveien. — Under Nr. 6 findes et Andragende fra 6 Redaktører af jydste Blade, som dels gaar ud paa, at Bekjendtgjørelser maa blive indrykkede i de Blade, gennem hvilke de ville komme til saa vidt mulig fuldstændig Kundskab for Egnen, uden at der tages Hensyn, som ikke staa i Forbindelse med Bekjendtgjørelsens Diemed, og dels gaar det ud paa, at den gamle Forskrift, at der til Bibliothekerne skal indsendes 3 Exemplarer af ethvert trykt Arbejde, maa blive ophævet. Med Hensyn til den første Del af Andragendet har Udvalget henholdt sig til, hvad der i samme Retning af Finantsudvalget er udtalt, nemlig, at Myndighederne opfordres til at lade de paagjældende Bekjendtgjørelser indrykke i de Blade, hvor Indrykkelsen har Betydning for Bekjendtgjørelsens Diemed, og Udvalget har tilladt sig at rette denne Henviisning til Conseilspræsidenten, efter som den ikke angaar et enkelt Ministerium, om end den nærmest vedrører de to Ministerier, Indenrigsministeriet og Kirke- og Undervisningsministeriet, det sidste for de under samme hørende Stiftelses- og særlige Fonds Bedkommende. Sagen angaar i og for sig alle Ministerier, og Udvalget har derfor ment, at Andragendet burde henvises til Conseilspræsidenten som Repræsentant for den samlede Regjering. Det er imidlertid ikke blot Statsmyndighederne, som man maa ønske maa følge denne Regel, men det er ogsaa de Myndigheder, som staa under Statens Kontrol, og paa hvilke et Tilhold fra Ministeriet maa antages at have Indflydelse og være berettiget. Med Hensyn til den anden

Del af Andragendet, nemlig Indsendelsen af de 3 Gratiseexemplar til Bibliothekerne, har Udvalget ikke været enig, men Flertallet finder, at det er en forældet Bestemmelse, at der er paalagt denne ene Næringsvei en saadan Afgift, som undertiden ikke kan være saa ganske ringe. Det dreier sig jo ikke blot om Indsendelse af Exemplarer af Blade, men ogsaa om Indsendelse af Bøger og alle andre trykte Skrifter, og det løber i Virkeligheden op til ikke saa ganske Lidt mellem Aar og Dag. Der findes ikke for andre Næringsveies Bedkommende nogen saadan Afgift, og derfor anser Udvalgets Flertal det for vigtigt, at der gjøres en Undtagelse med den her omhandlede Næringsvei. Smidleritid er det ikke Meningen, at de Paagjældende skulle have fuld Betaling efter Udsalgspris, Boglade- eller Abonnementspris, men kun at de skulle have et saadant vederlag, at de kunne anses for at være skadesløsholdte. Vil man fastsætte en almindelig Regel, hvilket vistnok vilde være nødvendigt, maatte Betalingen ondtrent kunne sættes til Halvdelen af Boglade- og Abonnementsprisen; derved vilde de Paagjældende være dækkede, saaledes at de ikke havde noget Tab men heller ikke nogen Fordel deraf, thi det kan ikke være Meningen, at der skal tilstaaes dem nogen Fordel eller Indtægt derved. — Der er indkommen to forskellige Andragender om Forandringer i Lovene om Strandingsforholdene, hvilke Andragender omhandles i Betænkningen under Nr. 7. Udvalget mener, at det, Andragenderne gaa ud paa, er et Punkt, som fortjener at tages under Overveielse, men Udvalget har ikke villet udtale sig om eller have nogen bestemt Mening om, hvorvidt en saadan Ordning som den i Andragenderne indeholdte vilde være den rigtige. Tillige mener Udvalget, at dette Spørgsmaal ikke bør tages særlig under Overveielse, men derimod i Forbindelse med en almindelig Revision af Strandingslovgivningen. Dersom den ærede Justitsminister vil finde sig foranlediget til at undersøge Strandingslovgivningen en saadan Revision, haaber Udvalget, at den nævnte ærede Minister vil have sin Opmerksomhed henvendt ogsaa paa dette Forhold og tage den Sag, som er omhandlet i de paagjældende Andragender, under Overveielse i Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal. — Ogsaa om et andet vesterjyds Forhold er der indkommet to Andragender, nemlig om Forandring i Lovgivningen om Sandflugtens Dæmpning. Flertallet har den Mening, at dette Forhold er bleven ordnet for temmelig nylig ved Loven af 29de Marts 1867 paa en Maade, som ikke er ugunstig for Klitegnene og Klitlodseierne. Mindre Ubilligheder kunne vanstelig undgaaes ved saadanne Lovbestemmelser, men man er nødt til at se bort deraf, naar man vil give en almindelig Lovbestemmelse om den Art Forhold. Der er et æret Mindretal i Udvalget, som mener, at det dog fortjener Overveielse, om der ikke kunde hødes paa den Uligged, hvorned